

LEVENT

Kitapların
Sırrı

Mustafa Orakçı

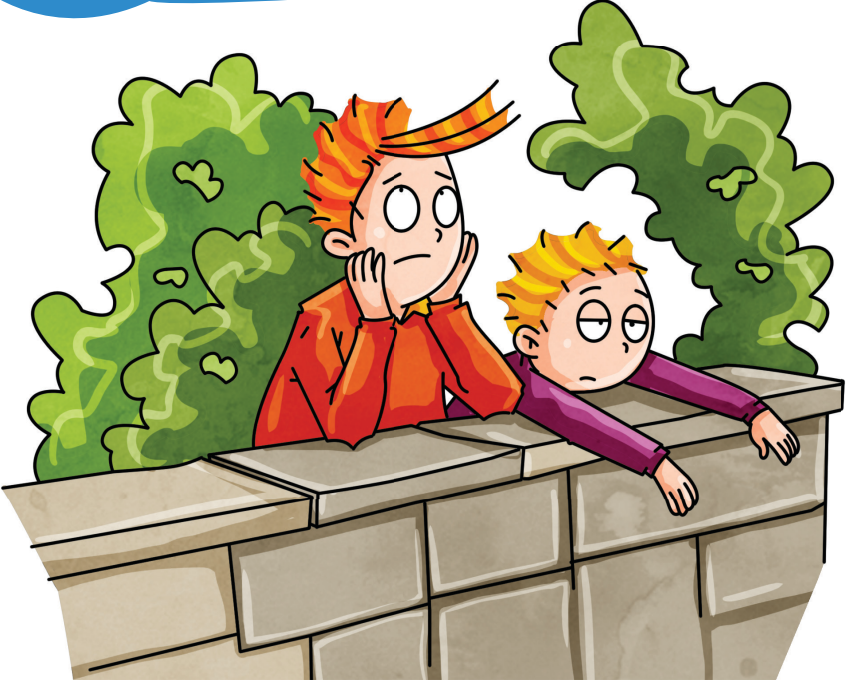
İÇİNDEKİLER

SERİN BİR YER.....	5
FATİH YOK!.....	9
İŞARET DİLİ.....	19
YARDIM EDİN!.....	25
KİTABIN SIRRI.....	29
GİZEMLİ OTOMOBİL.....	34
YENİ İPUCU: KOMŞU KASABA.....	40
AYNI KİTAP AMA.....	44
TANIDIK KİŞİ.....	50
KAÇIIN!.....	54
KİTABIN SIRRI ÇÖZÜLÜYOR.....	66
PİZZACI.....	71
FATİH'İ KURTARMA PLANI.....	77
YAZARIN EVİ VE HAZİNE.....	84
SONRA NELER OLDU?.....	87
HAYDİ SEÇ BİRİNİ!.....	90
SÖZLÜK.....	92

SERİN BİR YER

Yaz tatilinin en sıcak günlerini geçiriyorduk. Öğleyin kimse evinden çıkmıyordu. Biz de birkaç gün evden dışarı çıkmadık, ama canımız sıkılmaya başlamıştı. Tam o sırada imdadımıza Osman yetişti. Bir sabah bizi topladı.

– Çocuklar, sizi güzel bir yere götüreceğim. Üstelik de serin, dedi.

Kâmil hemen atıldı:

- **Dondurmacıya mı?**

Bir yandan Kâmil'e gülerken bir yandan da Osman'ı takip ettik. Kasabanın meydanına kadar yürüdük. Osman kütüphanenin önünde durdu.

- Arkadaşlar, kütüphane bu sıcaklarda zaman geçirmek için oldukça güzel bir yer. Hem serin, hem sessiz, hem de kitap dolu... İnsan başka daha ne isteyebilir ki?

Osman'ın dediği doğruydu. Kütüphaneye oldukça iyi bir fikirdi. Çok sıcak geçen günlerde kütüphaneye gittik. Yalnız bir sorunumuz vardı. Tayfanın sayısı, kütüphaneye gitmeye başladıktan sonra her geçen gün düşmeye başladı.

Önce Kâmil kütüphaneden ayrıldı.

– Burada hiç yemek kitabı yok, dedi ve eve gitti.

En son Osman'la ben kaldık. Oldukça uzun bir süre kütüphaneye gitmeye devam ettik. Ben de bir zaman sonra bu sıcaklarda yürümeı bıraktım. Kütüphaneden ödünç kitap alıp evde okumaya başladım. Kütüphane ziyaretimiz, Nasreddin Hoca'nın fil hikâyesine dönmüştü. Geriye sadece Osman kalmıştı.

Osman, uzun süre kütüphaneye devam etti. Hatta çöl sıcakları sona erdi, ama Osman kütüphaneyi bırakmadı. Biz artık bahçede oynamaya başlamıştık. O hâlâ yanımıza gelmemişti. Bahçedeki boş arsada oynarken, bir gün öğle üzeri yanımıza geldi.

– Osman kütüphaneye gitmedin mi, diye sordum.

Osman, cevap vermeden söze Mert karıştı:

– Osman Ağabey, yoksa sen de benim gibi okuma yazmayı mı unuttun?

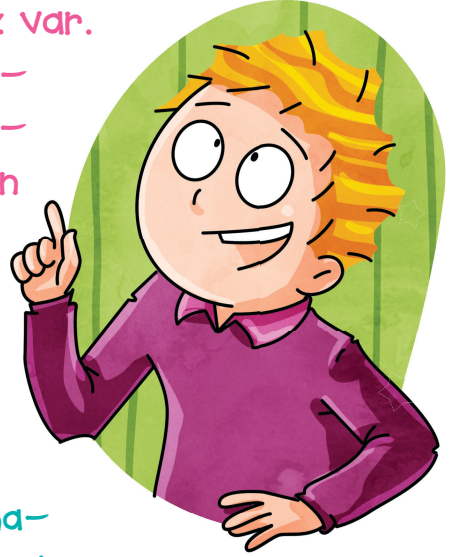
FATİH YOK!

Mert'in herkesi kendisi gibi bilmesi çok komikti. Onun bu hâline dakikalarca güldük. Ardından Osman anlatmaya başladı:

- Hayır, Mertçiğim. Daha ciddi bir sorunumuz var. Kütüphanede tanıştığım bir çocuk vardı. Fatih... Ortadan kayboldu. Kaçırıldığını düşünüyorum.

Osman konuşmaya devam etti:

- Fatih'le kütüphanede tanıştık. O da bizim gibi kitap okumayı seviyor. Değişik zamanlarda kütüphanede karşılaşıyorduk. Hatta son günlerde sık sık kütüphaneye geliyordu. Ben de onunla konuşuyordum. Fakat son birkaç gün-

dür gelmiyor. Dediğim gibi, ben kaçırıldığını düşünüyorum.

Top oynadığımız boş alanda kısa bir sessizlik oldu.

- Sanırım tayfa yeni bir iz peşinde, dedim.

Birlikte yürüyerek kasaba merkezindeki kütüphaneye gittik. Kütüphane görevlisi Cevdet Amca, bizi güler yüzle karşıladı. Bizi kütüphaneden tanıyordu.

Osman konuya girdi:

- Cevdet Amca, biz Fatih'i merak ettiğimiz için geldik. Birkaç gündür ortada yok.

Cevdet Amca, Osman konuşurken biraz düşündü:

- Evet çocuklar, doğru söylüyorsunuz. Onun buraya gelmediği gün neredeyse hiç yoktur. Ben de görmedim. En son bir kitabı